

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

2 липня 1970 року відкрився черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва «Чергові завдання партії в галузі сільського господарства».

У дебатах на доповідь виступили: тт. П. Ю. Шелест — перший секретар ЦК Компартії України, Г. С. Золотухін — перший секретар Краснодарського крайкому КПРС, Д. А. Кунаєв — перший секретар ЦК Компартії Казахстану, Г. І. Воронов — Голова Ради

Міністр РРФСР, О. В. Коваленко — перший секретар Оренбурзького обкому КПРС, Б. О. Бутома — міністр суднобудівної промисловості СРСР, Ш. Р. Рашидов — перший секретар ЦК Компартії Узбекистану, Т. К. Мальбахов — перший секретар Кабардино-Балкарського обкому КПРС, П. М. Машеров — перший секретар ЦК Компартії Білорусії, О. В. Георгієв — перший секретар Алтайського крайкому КПРС, В. П. Мжаванадзе — перший секретар ЦК Компартії Грузії. Пленум ЦК КПРС продовжує роботу.

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

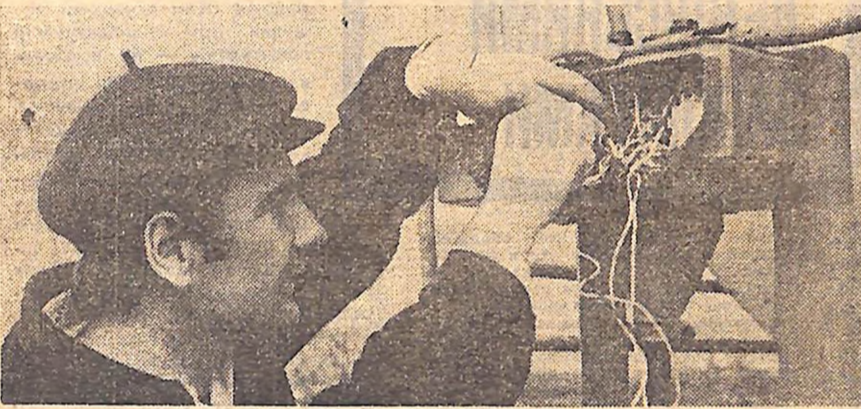

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 79 [1247].

СУБОТА, 4 липня 1970 року

Ціна 2 коп.

ТРЕТЯ НА УКРАЇНІ СТАЄ ДО ЛАДУ

Поки що на Україні лише три агрегати «СБ-1,5», закуплені у братній Польщі. Один із них діє в Київській, другий — у Миколаївській областях, а третій монтується в колгоспі «Україна» Знаменського району.

Барабанна сушарка «СБ-1,5» висушує і перемелює зелену масу. За годину вона дає півтори тонн доброякісного сіяного борошна.

Агрегат в колгоспі «Україна» монтує бригади електриків і слюсарів-монтажників Знаменського районного об'єднання «Сільгосптехніка». Керують бригадами інженери Дмитро Карпович Хлівний і Володимир Семенович Федоренко.

Зараз монтажники випробовують сушильний агрегат, регулюють його вузли. Коли сушарка стане до ладу, значно економніше і з більшою віддачею будуть використовуватись зелені корми.

В. КОВПАК.

На фото: згорі — монтажники, на задньому плані — загальний вигляд барабанної сушарки «СБ-1,5»; зліва — електрик Віктор ПРОКОФ'ЄВ наладжує автомати.

Фото АВТОРА.

З РІМУ мандрівку в революційну історію нашого Батьківщини зробили в перший день липня учасники ІV Всесоюзного піонерського зльоту. В місті, де, за словами поета, кожний камінь Леніна знає, вони знайомились з реліквіями, зв'язаними з подіями Великого Жовтня, з життям і діяльністю вождя революції...

В цьому їм допомогли юні лєнінградці, які виступили в ролі екскурсоводів. Готуючись до своєрідного звіту перед ровесниками, кожний із

«зеденим кабінетом» Леніна. Учні Ленінградської школи-інтернату № 69 — переможці Всесоюзного зльоту піонерських дружин, який проходив в країні під девізом «Ленінський марш», вручають делегаціям сувеніри. Це макети сараю і куреня, а також легендарного броньовика, з якого в 1917 році, повернувшись з еміграції, Володимир Ілліч виступав на мітингу біля Фінляндського вокзалу.

На кінець дня автобуси з емблемами зльоту прямують

НА ІV ПІОНЕРСЬКОМУ

Дорогами історії...

господарів пройшов із заганами слідопитів сотні кілометрів дорогами міста та області.

Автобуси з делегатами зльоту їдуть головними площами і вулицями Ленінграда. Ось — Невська застава, де Володимир Ілліч створював перші робітничі гуртки на вивчення марксизму, ось — палац, з балкону якого Ілліч, повернувшись з еміграції, навесні 1917 року виступав, закликаючи до соціалістичної революції...

«Піонерський кортеж» направляється до знаменитого селища Разівів. Тут влітку 1917-го вождь революції ховався від шпиків Тимчасового уряду. Разом з делегатами в ці пам'ятні місця їдуть почесні гості — ветерани партії і комсомолу із міст-героїв, посланці дитячих організацій соціалістичних країн.

В Разівів делегати зльоту зустрічають школярів Сестрорєцька. Вони ведуть учнів до знаменитого куреня, до інших місць ленінського підпілля.

Петя Трифілов — учень школи № 433 — показує київським друзям багаті з чайником біля куреня. Ось колюча сіна. В такому схованні слав Володимир Ілліч в холодні ночі. Трохи подальше Оля Савілова — учениця школи № 541 детально знайомить піонерів Ульяновська із

в живописні місця області, туди, де серед сосен і блакитних озер відпочивають в піонерських здравницях лєнінградці.

Гостей приймали школярі із таборів «Орлятка» і «Голуба країна», «Дружба» і «Супутник». Було про що розповідати школярам із команди-переможців районського туристичного походу «Дорогами ленінської мрії» (Московська область), юнармійцям із Орловської області — чемпіонам фіналу Всесоюзної гри «Зірниця», членам команди «Альпініст» (Омська область) — переможцям всесоюзних змагань на приз клубу «Золота шапка».

А ввечері, коли на ленінградську землю спустились сутінки білої ночі, біля піонерських багаті зазвучали пісні.

Т. ЖАРОВА,
Н. КУПРІН,
кореспонденти ТАРС.

* * *

У четвертому Всесоюзному піонерському зльоті, який проходить у Ленінграді, беруть участь і піонери Кіровоградщини. Це — Ляонія Лебедева — учень Олександрівської середньої школи № 71 Таня Іванова — учениця Союзівської 8-річної школи Кіровоградського району.

НСТАЄ відповідальна пора в житті хлібороба, коли підбивається підсумок його роботи, — гаряча пора жнив. Поле цього року радує вагомістю колоса, чекається непоганий врожай. Але народна мудрість говорить: «Не той хліб, що в полі, а той, що в коморі». Від організації жнив, готовності техніки до збирання врожаю, боротьби з безгосподарністю залежить багато. Зібрати врожай без втрат, ось про що думає зараз кожен сільський трудівник.

Більшість комсомольців нашої артілі працюватиме в полі. Тому вже зараз на порядку денному комсомольської організації стоїть питання підготовки до жнив. Нещодавно відбулось засідання комітету комсомолу артілі, на якому підведено підсумок роботи комсомольців по підготовці до жнив, поставлено конкретні завдання на цей період.

Особливо багато роботи у наших «прожектористів». Штаб «Комсомольського прожектора», очолюваний Валентином Жежерено, провів ряд рейдів перевірки готовності техніки до жнив. «Прожектористи» залишилися задоволені якістю ремонту комбайнів. З їх ініціативи на всіх комбайнах застосовано раціоналізаторську пропозицію комбайнера артілі В. В. Карусова, який запропонував обшивку похилого транспортера жатки. Це дає змогу значно зменшити втрати зерна в процесі збирання. Перевірено стан токів. В

ДО ЮВІЛЕЙНОГО КОРОВАЮ

Відповідальна пора

першій бригаді тік був ще не вирівняний, про що й сигналізували «прожектористи». Нині тік готовий до приймання зерна.

Штаб «Комсомольського прожектора» розробив план роботи на період жнив. Створено пости «КП». З досвіду минулого року відомо, що частина зерна губиться по дорозі на елеватор, з вини окремих водіїв. З цієї метою буде контролюватись кількість зерна в автомашині під час навантажування. Перевірку якості збирання здійснюватимуть Варя Пlochа, Зіна Зецварина, Микола Дудук, Олександр Кривошеїн та інші комсомольці. На допомогу «прожектористам» придуть комсомольці школи, які не тільки допомагатимуть збирати врожай, а й увільнуться в ряди сільських дозорців. Діятимуть і протипожежні пости. До речі, наявність і справність протипожежного інвентаря було

перевірено в одному з останніх рейдів «КП».

Скоро на ниві загудуть мотори. Виведуть свої агрегати в поле член комітету комсомолу артілі Валентин Жежеря, молодий комуніст Іван Бондаренко. Минулого літа вони добре попрацювали. Валентин скошив 162 гектари зернових, намолотивши при цьому 4450 центнерів хліба, Іван скошив 180 гектарів. Цього року хлопці геж не підведуть. А повезуть зерно від комбайнів на тік молоді шофери Микола Дудук, Василь Куликов та інші. Кожен комсомолец посяде свій трудовий пост під час жнив. І кожен зробить все, щоб врожай було зібрано вчасно і без втрат.

Г. МАТРОХІН,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Свердлова Олександрійського району.

„Алмаз-70“

вирушає
в дорогу

Вперше в історії кіровоградського студентства будівельний загін студентів Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування «Алмаз-70» включено до складу республіканського будівельного загону.

Позавчора сотні юнаків та дівчат прийшли провіджати своїх перших посланців до міста Тобольська, де вони будуть зводити корпуси заводу керамічних стінних матеріалів.

В складі загону сорок студентів, які достроково здали екзамен на «добре» та «відмінно». Командир загону Микола Гненний — студент четвертого курсу факультету сільськогосподарського машинобудування, голова профбюро факультету, голова реввійової комісії комсо-

мольської організації. Комісар загону Григорій Тюгоненко — заступник секретаря комсомольської організації інституту.

Крім цього, в КІСМ сформовано чотири загони — «Вогник», «Прометей», «Промінь-1» та «Промінь-2», будівельники яких будуть працювати на новобудовах Світловодського, Олександрійського, Онуфрільського та Маловисітського районів.

Всього в цьому році на новобудовах країни буде працювати 235 студентів КІСМ. Вони виконають обсяг робіт на суму 315 тисяч карбованців.

Ю. СТОРЧАК.

Живу в ороці слави... Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Чи варто говорити про значення, яке відіграє в житті радянської людини політичний плакат.

ціалізму, виданого в со- рока чотирьох капіталістичних країнах, плаката, який в 1926 році був відзначений золотою медаллю на Всесвітній виставці в Парижі, і кінчаючи кращим плакатом минулого року «100 літ», роботи Федора Глушчука, ми знайомимося з цілим рядом робіт українських художників, в яких вони розкривають образ вождя революції. Саме цей розділ виставки ви-

країною. Тож і не дивно, що пересувши виставка політичного плаката, яка відкрилась днями в приміщенні обласної філармонії, не могла не зацікавити кировоградців. Власне, це перша виставка плаката, яка демонструється в нашому місті. Її організували працівники видавництва «Мистецтво». Перед тим, як завітати до нас, твори майстрів плаката побували в Херсоні, Миколаєві, Сімферополі, Львові та деяких інших містах республіки.

Мета, з якою було організовано виставку, визначила характер експозиції. Ціль виставки не тільки ознайомити широкого глядача з плакатною продукцією видавництва, а й вислухати думки, пропозиції та зауваження глядачів для врахування їх в подальшій роботі. Попад п'ятдесят робіт, різних за тематикою, манерою і часом виконання представляє мистецтво плаката України.

Звичайно, провідною на виставці стала ленінська тема. Починаючи з плаката Адольфа Страхова «Ульянов (Ленін)», відомого в країнах со-

кликає найбільше задоволення. Глядач знайомиться з відомою роботою Григорія Галкіна «В лоні маїстері-держави...», плакатом Євгена Саренка «Вітчизні-матері і другу — весь інтелект, думок напругу», відзначеним заохочувальною премією на Всесвітній виставці, плакатом Олександра Ворони «Прокляття вбивць», однією з кращих робіт на виставці. Серії Юрія Мохора та Олега Терентьєва «ВЛКСМ», Євгена Саренка «ЛКСМУ» оспівують славі діла нашої комсомолії.

Роботи, представлені на виставці, далеко не рівноцінні. Зустрічаються досить слабкі експозиції. І в цьому є свій сенс. Видавництво знайомить з плакатною продукцією не на кращих, а на характерних її зразках. Тому зауваження глядачів послужать добрих справі підвищення якості вітчизняного плаката.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

СЬОГОДНІ формування наукового світогляду юнаків і дівчат проходить в умовах широкого розмаху комуністичного будівництва, прискорених темпів суспільного прогресу, різкого загострення боротьби між комуністичною і буржуазною ідеологією. Без глибоких політичних знань, без розуміння законів суспільного розвитку неможливо розібратися в усіх складностях сучасної політики. В минулому навчальному році виключне місце в комсомольській політосвіті займали проблеми, пов'язані з оволодінням ленінською ідейною спадщиною. Цьому в значній мірі сприяв Ленінський залік, який привернув увагу комсомольців до вивчення праць В. І. Леніна. Вся ідеологічна діяльність комсомольських організацій була спрямована на те, щоб прищепити молоді інтерес до ленінської думки, навчити вивчати, конспектувати роботи Ілліча, пов'язувати їх з сьогоденним днем, з боротьбою за єдність комуністичного і робітничого руху. Могутнім стимулом у цьому стали всенародна підготовка і святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Обласний комітет комсомолу разом з Будинком політосвіти диференційовано надавали шефську і методичну допомогу пропагандистам. Протягом навчального року проведено три дводенних обласних семінари керівників міських і районних семінарів пропагандистів, обласна науково-методична конференція на тему «Патріотичне і інтернаціональне виховання молоді в політгуртках і на семінарах». При кабінетах політосвіти партійних комітетів щомісяця проводились міські і районні семінари пропагандистів. На обласних, міських, районних семінарах широко застосовувались активні форми і методи — обмін досвідом роботи, відвідування та обговорення відкритих занять в кращих політгуртках, прослуховування магнітофонних записів, широке використання технічних засобів пропаганди.

На відкритих заняттях, які проводились в комсомольських організаціях Кіровоградської п'ятушкової фабрики, ремзаводу «Укрспільгосптехніка» учасники обласних семінарів мали змогу вивчати практичний досвід кращих пропагандистів обласного центру О. Глушчука, Л. Кравцова, В. Ситника по використанню технічних засобів пропаганди, організації конспектування праць В. І. Леніна.

Змістовно було організоване навчання пропагандистів в Добровеличківському, Новоукраїнському, Олександрійському районах. В Новоархангельському районі на семінарах навчали керівників комсомольських політгурток користуватись фліаскопом, дїапроектором, магнітофоном. В кабінеті Олександрійського райкомуніпарті створена картотека діалогів, грамзаписів, звукових журналів «Кругозір». В бібліотеці можна одержати не лише діапозитив, але й апарат для його демонстрування, поради, як саме ним слід користуватись. Для комсомольських пропагандистів відведено спеціальний стенд, де щодня викладаються нові газети, журнали зі статтями стосовно чергових тем, що вивчаються в політгуртках. Тут же — папки з методичними розробками по окремих темах навчальних програм, добрики місцевих матеріалів, газетні статті, листівки, буклети з описом досвіду роботи кращих комсомольських пропагандистів. Семінари в цьому районі завжди проходили на високому рівні, з високою ефективністю.

ІРОПІТКА робота комітетів комсомолу з пропагандистами, допомога і контроль з боку партійних організацій сприяли тому, що заняття в більшості гуртків, теоретичних семінарів проходили на високому ідейно-теоретичному рівні з використанням багатого арсеналу форм і методів навчання.

Біографію В. І. Леніна в цьому році вивчали більше десяти тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини. Це в три з лишком рази більше проти попереднього навчального року. Наявність підручника, методичних посібників по програмі гуртка «Біографія В. І. Леніна», велика кількість допоміжної літератури, в тому числі мемуарної, художньої, випуск спеціальних діалогів та діапозитивів, публікація методичних порад по вивченню біографії Ілліча в журналі «Під прапором ленінізму» дали змогу пропагандистам гуртків цього типу творчо проводити кожне заняття, добиватися найбільшої ефективності.

На заняттях гуртка по вивченню біографії Ілліча, який працював на Кіровоградському ремзаводі «Укрспільгосптехніка», завжди панувала творча атмосфера. Пропагандист Л. Кравцова свою розповідь будувала на цікавих прикладах, фактах, вмilo узагальнювала теоретичний матеріал. Своєю розповіддю будувала систематично підкріплювала діалогами, ілюстраціями з альбому наочних посібників, плакатів, випущених до славного ювілею, грамзаписами промов В. І. Леніна та його соратників. Пропагандист проводила практичні заняття по конспектуванню праць Володимира Ілліча, вмilo прищеплювала навички самостійної роботи над періоджерелами. Підсумкове заняття тут відбулось у формі Ленінського уроку «Вірні заповіді Ілліча», на який було запрошено ветеранів партії і комсомолу, керівників цехів і відділів підприємства.

Змістовно і цікаво проводились також заняття в гуртках по вивченню біографії В. І. Леніна на панчішощкарпетковій фабриці, на Кіровоградській фабриці «Індпошвптех», в колгоспі «Зоря комунізму» Новоархангельського району, на Другому імені Петровського цукрокомбінаті в Олександрів-

ничого і комуністичного руху то- що. Навчання в цьому гуртку допомагає юнакам і дівчатам свідомо визначити своє місце в боротьбі радянського народу за комунізм.

Добре працював, наприклад, такий гурток в колгоспі імені Суворова Устинівського району, де пропагандистом був секретар парторганізації Г. Субота. Кожну свою розповідь Григорій Васильович підкріплював, оживляв місцевими матеріалами. До занять він уважно добирав діалоги, листівки, при потребі виготовляв їх сам або доручав комусь із слухачів. Запрошував на заняття колишніх фундаторів колгоспу, активних учасників Вітчизняної війни, нагороджених орденами і медалями. Завдяки цьому Г. Суботі вдалося зацікавити кожного слухача, і щоразу на заняття приходили всі слухачі без зайвих нагадувань.

Змістовно працювали в ряді організацій теоретичні семінари «Молодь і суспільний прогрес», університети молодого марксста, семінари з актуальних проблем ленінізму.

Особливу увагу роботі вищої ланки надавав Олександрійський міський комсомолу. В місті працювало 12 теоретичних семінарів. Високої оцінки заслуговує робота керівників семінарів В. Черних і А. Бригіді на швейній фабриці, А. Кохаза в третій міській лікарні.

Заключні заняття, проведені в системі комсомольської політосвіти в формі Ленінських уроків, теоретичних конференцій, тематичних зборів, показали, що ефективність політичного навчання юнаків і дівчат зросла в порівнянні з попереднім навчальним роком.

Разом з тим підсумки навчального року показують, що в організації політичної освіти молоді мали місце серйозні недоліки. В ряді районів були допущені помилки при комплектуванні політгуртків — не враховувались в повній мірі інтереси молоді при визначенні форми навчання, ігнорувалась загальноосвітній рівень.

Це, в першу чергу, стосується Компаніївського, Онуфріївського, Вільшанського райкомів комсомолу. В області чимало молоді з вищою освітою, яка може і повинна навчатися на теоретичних семінарах вищої ланки комсомольської політосвіти. Однак університетів молодого марксста було створено лише дев'ять, семінарів «Молодь і суспільний прогрес» — 13, теоретичних семінарів з актуальних проблем ленінізму — 26. У вищій ланці навчалось 1,2 тис. комсомольців. Це мало

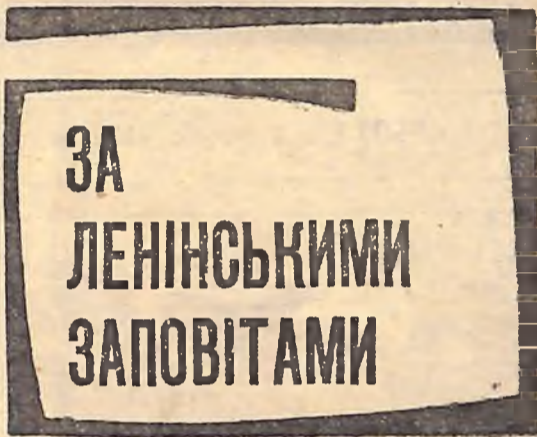
в деяких організаціях Устинівського, Гайворонського, Добровеличківського районів граплялася зривати заняття, інколи була низька явка слухачів. Окремі пропагандисти Вільшанського, Долинського, Новоархангельського районів не використовували технічних засобів пропаганди, наочних посібників, місцевих матеріалів, мали недостатню методичну підготовку. Не завжди міські і районні семінари пропагандистів проводились на високому ідейно-теоретичному рівні, що позначалося на підготовці керівників гуртків до занять, знижувало ефективність політичної освіти.

В цьому навчальному році рекомендується для вивчення в програмі початкової і середньої ланок політосвіти, ряд теоретичних семінарів. Так що змога в кожному окремому випадку вибрати форму навчання. Слід при цьому широко пропагувати гурток «Бесіди про соціалістичну економіку», введений в систему замість гуртка «Бесіди про виробничий колектив». Комітети комсомолу, партійні організації повинні дбати про послідовність у навчанні і не допускати створення гуртків нижчої ланки там, де торік комсомольці навчалися по програмі «Бесіди про партію», «Бесіди про мораль». Необхідно збільшувати кількість теоретичних семінарів в міських комсомольських організаціях, обов'язково створювати їх там, де переважала більшість слухачів має вищу освіту.

Комітети комсомолу мають подбати про створення резерву пропагандистів, перспективну їх підготовку. Мова йде про те, щоб в університеті марксизму-ленінізму та його філіалі в м. Олександрії в цьому році направити кращих комсомольців, молодих комуністів, які мають смак до політичної роботи, з метою підготовки майбутніх пропагандистів.

Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнев в своїй промові на XVI з'їзді ВЛКСМ так визначив завдання комсомолу: «Комуністичне виховання молоді було і залишається найважливішим змістом діяльності комсомольських організацій... Вивчення революційної теорії — це велика і напружена праця, праця вдячна, яка збагачує людину, підіймає її до розуміння великих завдань будівництва комунізму, робить її свідомим учасником світового революційного процесу. На що працює не треба шкодувати зусиль». Виконати настанови партії — найпочесніший обов'язок Ленінського комсомолу.

О. ДУЧЕНКО, консультант Будинку політичної освіти обкому партії.

ському районі, в колгоспі «Україна» Гайворонського району та в багатьох інших гуртках. В Голованівському районі, наприклад, гуртки цього типу були створені в переважній більшості колгоспів. Чотирьох таких гуртків працювало в Побузькій комсомольській організації. Навчання в них вели пропагандисти В. Бабич, В. Возницька, О. Петрович, В. Безусов. Основними формами занять тут було проведення Ленінських уроків, обговорення рефератів, зустрічі з людьми, нагородженими орденом Леніна, відвідування Ленінської кімнати, створеної в Побузькій середній школі. Всі гуртківці успішно склали Ленінський залік, чотирьом кращим учасникам заліку вручено путівки для подорожі по ленінських місцях.

В ОБЛАСТІ працювало 636 гуртків «Наш Ленінський комсомол», в них навчалось майже 27 тисяч юнаків і дівчат. Вивчення історії комсомолу, його організаційної структури, завдань, що стоять перед Комуністичною Спілкою Молоді, захоплюються в першу чергу учні-старшокласники, які недавно вступили до лав Ленінського комсомолу, або готуються до вступу.

П'ять років керує гуртком «Наш Ленінський комсомол» піонержата Сметанівської восьмирічної школи Онуфріївського району Є. Шевченко. Вона добре опанувала матеріалом, чудово володіє методичними прийомами. Пропагандист при вивченні програмового матеріалу багато уваги приділяє засвоєнню історії сільської комсомолії. Надзвичайно зацікавила слухачів гуртка і надовго запам'яталася їм зустріч з комсомольцями двадцятих і тридцятих років: Іваном Терентійовичем Міщенком — першим комсомольцем у селі, першим піонервожатим в Сметанівській школі, Андрієм Трохимовичем Шевченком — учасником будівництва міста Юності на Далекому Сході. Не з підручника, не з художньої літератури, а від живих свідків тих буремних років дізналися юні слухачі про романтику творення нового. Іншим разом перед комсомольцями виступили Варвара Іванівна Шевченко та Федір Іванович Григорович, які створювали колгосп у селі. І знову розпитуванням не було кінця. Всі ці розповіді, бесіди з ветеранами праці лягли в основу історії комсомольської організації села, яку написали слухачі гуртка. Вона стала своєрідним посібником для комсомольських політгуртків, що діяли в селі.

В СЕРЕДНІЙ ланці комсомольської політосвіти чільне місце займали гуртки «Бесіди про партію», яких було створено в області 289. Слухачами в них стали майже 8 тисяч юнаків і дівчат. Особливість цього типу гуртків полягає в тому, що комсомольці при вивченні програми одержують основні знання, про партію, про її роль в соціалістичному і комуністичному будівництві, в них формуються такі основні поняття марксистсько-ленінської теорії, як Програма і Статут КПРС, її стратегія і тактика, демократичний централізм в партії, єдність робіт-

Той день був якимсь незвичайним. Чи то від того, що сонце припікало вже по-липневому. Чи від того, що небо було особливо прозорим і лазуровим. Але скоріше тому, що місто наше розквітло червоними хустинками. Їх пов'язали жінки, що зібрались на свою традиційну обласну конференцію.

МИЛІ МОЇ, „ЧЕРВОНІ ХУСТИНИ“

засіданнях слухаються лекції, проводяться бесіди, диспути. А, коли треба, то й заслуховуються питання, здавалось би, вузькі. Житлово-побутові умови тієї чи іншої робітниці, про виховання дітей у сім'ї, можливості розвантаження жінок від домашніх турбот.

Про всі ці факти говорила на конференції член жіночої ради графітового комбінату т. Морозова.

Хто хоч коли-небудь побував у Помічянському депо, надовго запам'ятає культуру і естетику виробництва цього підприємства. В цехах — квіти, на подвір'ї — квіти. Навіть цілі квітники. Саме селище теж потоплає в зелені. І чия це заслуга? Знову ж вузлової жіночої ради, яка працює тут ще з 20-х років.

Але робота цієї «дорадої» організації не обмежується лише боротьбою за естетику виробництва. Виробничий сектор жіночої ради організує соціалістичні змагання. П'ятсот «червоних хустин» носять звання ударника комуністичної праці. А сімсот борються за нього.

Досвідом про роботу серед жінок Помічянського локомотивного депо поділилася робітниця В. Д. Маркелова.

На обласній конференції багато виступало її учасниць. На це своєрідне свято до кіровоградок прибули гості-посланці від жіночої армії орденосної Одещини (О. Ф. Кис — ветеран Великої Вітчизняної вій-

ни, кавалер двох орденів Слави та Н. І. Стасенко — завідувача позаштатним відділом міськкому партії по роботі серед жінок) і спеціальний кореспондент журналу «Радянська жінка» Л. І. Познякова.

Дорогим гостям були піднесені подарунки. Вони ж у свою чергу теж вручили сувеніри.

Конференція обрала новий склад обласної жіночої ради. Головою тепер буде Марія Олексівна Неборакова.

Г. ПРОКОПЕНКО.

На фото: група делегаток обласної жіночої конференції.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Випускники ДЮСШ

На цьому тижні в Кіровоградській дитячій спортшкoлі відбувся вечір випускників, які чотири роки відвідували улюблені секції.

З вітальним словом до них звернувся директор ДЮСШ Б. П. Тригуб.

Потім випускницям торжества були вручені пам'ятні подарунки та дипломи.

На цьому вечорі випускницям дитячої спортшколи школи В. Ларіонову, Т. Нікітенко та сестрам Людмилі і Надії Шуміхіним було вручено значки і посвідчення кандидатів у майстри спорту.

На завершення вечора кращі спортсменки школи виступили з показовою програмою, а потім відбувся концерт художньої самодіяльності.

М. БІЛНІ,

старший інструктор серед учнівської молоді комітету по фізичній культурі та спорту при обласвиконкомі.

Це коротка розповідь про кількох воїнів, Героїв Радянського Союзу, які брали участь у звільненні Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників...

1 —

Пилип Михайлович Андреев. Прожив він на світі всього 31 рік, народився у Миколаєві в сім'ї робітника. До лав комуністів його приймали в окопах на передовій позиції. В дні війни командував ротою автоматників 214 гвардійського стрілецького полку 57 армії Третього Українського фронту.

На початку березня 1944 року рота гвардії старшого лейтенанта, Героя Радянського Союзу Андреева штурмом оволоділа висотою на підступах до Кіровограда. Ворог кинув у контратаку батальйон піхоти і 32 танки, але не міг подолати опір радянських воїнів-гвардійців. Пилип Андреев особисто знищив один танк. Згодом герой загинув на території Миколаївщини при форсуванні Південного Бугу. Кіровоградці шанують пам'ять відважного воїна-визволителя.

2 —

У 17 років Іван Вдовенко вже служив у Радянській Армії. Коли почалася війна, він був молодшим лейтенантом (81 авіаполк 50 авіаційної дивізії Південно-Західного фронту). Родом із Ростовської області, з робітничої сім'ї. На початку війни здійснив шість бойових вильотів на бомбардування ворога в районі Житомира, Кривого Рога, Дніпропетровська, Кіровограда. Своім літаком безстрашний воїн знищував живу силу і техніку гітлерівців, яка скупчувалася на підступах до нашого міста.

Все ж фашистам вдалося підбити літак радянського льотчика. Тоді Іван Вдовенко разом із штурманом М. В. Гамоценком повторив подвиг М. Ф. Гастелло, спрямувавши свій літак на поїтонний міст, споруджений гітлерівцями. Померти у 1942 році захисникові кіровоградської землі Івану Вдовенку було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

3 —

Хлопцями із Вологодської області Олексію Артамонову трохи більше місяця довелося воювати проти фашистських стервятників. Але і за цей час він встиг зробити 37 бойових вильотів, збивши кілька ворожих літаків. Загинув 25-річний

ОПЕРАЦІЯ «ПОШУК» ПАМ'ЯТАЄМО

лейтенант у повітряному бою в районі села Тарасівки Новоархангельського району, протаранивши фашистський літак. Померти від важкого соколу у 1942 році було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

4 —

Трудячі села Каніжа Новоміргородського району шанують пам'ять гвардії молодшого сержанта, командира відділення 441 стрілецького полку 116 стрілецької дивізії 5 гвардійської армії Степового фронту Ничипора Якимовича Ахріменка. Після нічної атаки 12 січня 1944 року полк, в якому він служив, штурмом оволодів траншеями ворога. Гітлерівське командування кинуло проти радянських бійців 10 танків і піхоту. Під час сьомої контратаки фашистів у бойові порядки радянської піхоти прорвався німецький танк. Ахріменко об'язав себе протанковими гранатами, кинувся під танк і

5 —

90 бойових вильотів на штурмування ворожих позицій зробив на Кіровоградському, Полтавському, Красноградському, Белгородському напрямках старший лейтенант Ібрагім Галімович Газізулі.

У складі своєї групи він збив 7 ворожих винищувачів. Вивчено пошував себе у кіровоградському небі хлопець з Уразу комуніст Ібрагім Газізулі. За плечима він мав уже певний досвід. Бо служив у Радянській Армії після закінчення авіашколи. Був заступником командира ескадрильї 667 штурмового авіаполку 5 повітряної армії Степового фронту. У одному з повітряних боїв він загинув героєм.

6 —

І остання наша розповідь про генерал-майора авіації, члена КПРС з 1932 року, дуганчанина Носипа Івановича Гейбо. Під час Великої Вітчизняної війни, як командир 6 гвардійської винищувальної авіадивізії Степового фронту, брав участь у Курській битві, форсував Дніпро, відзначився у Корсунь-Шевченківській, Уманській та інших наступальних операціях радянських військ.

Та особливий героїзм проявив відважний льотчик у боях за Кіровоград. Носип Гейбо зробив 177 успішних бойових вильотів, особисто збив п'ять фашистських літаків, показав себе здібним, умілим командиром.

Носип Іванович залишився живим. У 1945 році його груди прикрасила Золота Зірка Героя. Після війни ще довго перебував на керівних посадах у Радянській Армії. Пальки два роки тому пішов у запас...

В. САНДУЛ,
краснавець.

В репертуарі самодіяльного народного ансамблю танцю «Юність» Кіровоградського інституту є і танець танець. Він називається «Джигіт». Фото В. КОВПАКА.

ДО 65-РІЧЧЯ ЗБРОЙНОГО ПОВСТАННЯ НА БРОНЕНОСЦІ «ПОТЕМКИН»

А. КРЯТЕНКО

Машиніст з ЛЕГЕНДАРНОГО БРОНЕНОСЦЯ

Цими днями минає 65 років легендарному подвигу чорноморських моряків — збройному повстанню на броненосці «Потемкин». Історія лишила чимало письменних свідчень про героїчний добутий екіпажу революційного корабля з ненависним самодержавством. Але чи не найціннішими і найцікавішими є розповіді самих учасників повстання на броненосці «Потемкин».

Один з них, колишній машиніст «Потемкина», Іларіон Павлович Шестидесятий проживає зараз в затішному будинку по Старо-Костянтинівському шосе у м. Хмельницькому. Іларіон Павлович — щирий друг молоді. Він часто виступає в клубах, школах, Палаці піонерів, розповідаючи про боротьбу чорноморських моряків в роки першої російської революції. Учаснику легендарного повстання пошта щоденно приносить десятки листів з проханням поділитися спогадами. І. П. Шестидесятий часто отримує листи і від юних піонерів Кіровоградщини. Недавно наш кореспондент А. Крятенко побував у гостях у Іларіона Павловича. На основі спогадів колишнього мінного машиніста «Потемкина», а також ряду архівних матеріалів написано цей нарис.

КОРАБЕЛЬ ІДЕ В МОРЕ

12 червня 1905 року*) найбільший корабель Чорноморського флоту — броненосець «Потемкин» вийшов з Севастопольської бухти і взяв курс в район Тендрівської коси, де мали відбутися бойові навчання. Сталевий ветелень повинен був випробувати вогневу міць своєї артилерії.

Мінний машиніст Іларіон Шестидесятий, закінчивши регулювання мінного апарата і здавши вахту, пройшов у кубрик. Там уже зібралися друзі — Степан Денисенко, Іван Личов, колишній матрос із «Варяга» Войцехівський.

— Що нового? — Іларіон пильно глянув на товаришів.

— Всі екіпажі готові до повстання, — відповів Денисенко. — Вакулечук казав, що почнемо його через два тижні, коли на маневри прийде вся ескадра.

Личов додав: — Повстанемо під час обіду, коли офіцери зберуться в кают-компаніях. — А хто почне першим? — Всі повинні почати одночасно. Сиг-

*) Дати в нарисі вказані по старому стилю.

**) Керівний центр соціал-демократичної військової організації при Севастопольському комітеті РСДРП.

налом буде гарматний постріл з «Ростиславля». Почуваю, здаємо офіцерні жару, — засміявся Денисенко.

В цей час відчинилися двері, і в каюту увійшли два матроси. Один — високий, дужий, з спокійним обличчям, з чорною хвильою волосся, що виглядало з-під безкозирки, — Григорій Вакулечук. Другий — кремезний, широкоплечий, з рішучим поглядом — Панас Матюшенко.

— Починати діло треба негайно, чи правду я кажу! — ще з порога збуджено затівав Матюшенко.

Йому ніхто не відповів. Всі глянули на Вакулечука.

— Повставати нам одним не можна, — твердо сказав Григорій, сідаючи на постіль. — Так ми переплутаємо всі плани «Матроської централки»**).

— Григорій має рацію, — підтримав Денисенко. — Поки немає ескадри, нам не можна починати.

Матюшенко уперто тріпнув головою. — Треба почекати, друже, ще трохи, — поклавши на плече Панасові руку, сказав Вакулечук. — А тепер ближче до мене, хлопці...

Рівномірно стукотіли машини. За бортом глухо шуміли хвилі. Революційні матроси разом з своїм ватажком — більшовиком Григорієм Вакулечуком — обговорювали плани дій.

Але час випередив їх плани.

(Далі буде).

Багатосерійний телевізійний фільм «Ад'ютант його величності» присвячений подвигу одного із перших радянських розвідників, з величезним інтересом подивилися мільйони глядачів. В основу сценарія покладені реальні події громадянської війни, які відбувалися в дев'ятнадцятому році на півдні Росії, в білогвардійській армії Денікіна.

Телевізійний фільм в багатьох випадках йде по слідах подвигу Павла Макарова. Хоч автори кіноадаптації підкреслюють, що ад'ютант командуючого «капітан Кольцов» — образ збірний. Одного разу колишній офіцер царської армії Павло Макаров, посланий Комуністичною партією організувати загони Червоної Армії на Україні, був затриманий білогвардійцями. Тільки кмітливість врятувала його від загибелі. Вдавши себе за офіцера-білогвардійця, сина начальника Сизрано-В'яземської залізниці, Макаров завовував довір'я командуючого армією генерала Май-Маєвського, став його ад'ютантом. Розвідникові довелося бути присутнім при переговорах генерала з Денікіном, Врангелем, Шууро, з представниками західних держав, які намагалися залучити молоду Республіку Рад...

АД'ЮТАНТ ЙОГО ВЕЛИЧНОСТІ

ГЕРОІ
ГРОМАДЯНСЬКОЇ
ВІЙНИ НА ЕКРАНИ
І В ЖИТТІ

В Сімферополі живе 72-річний Павло Макаров, людина, якої життя і справи — найцікавіші матеріали для фільму. Я сиджу дома у Павла Макарова. Ми бесідуємо. На столі — два об'ємисті альбома з фотокартками і пожовклими від часу газетними вирізками. Про подвиг Макарова і його книги (в 1925 році він написав книгу «Ад'ютант генерала Май-Маєвського») в кінці двадцятих років писали «Правда», «Известия» і інші газети.

— Яким чином, — запитую я, — у вас збереглися фотографії, на яких ви зняті з білогвардійським командуванням, і документ, який свідчить, що ви дійсно були ад'ютантом.

— Ще до арешту я заховав копію білогвардійського фільму «Взяття Полтави військами Май-Маєвського». В 1929 році я передав його Державному музею революції СРСР, — відповідає Павло Макаров. — Але перед цим з кінострічки віддрукував для себе кадри, на яких зображений з генералітетом. Майже через 50 років я знову побачив себе у телевізійному фільмі «Літопис півдня. Рік 1919-й», в якому використані фрагменти білогвардійської кінохроніки, яку я зберіг. Що стосується посвідчення, то воно виявилось в шинелі, яку мені дозволили надіти під час арешту, і потім воно відслужило велику службу мені і моїм товаришам. Після втечі із тюрми ми були в лісі затримані ворожим роз'їздом. Тоді я пред'явив посвідчення, сказавши, що знаходжусь в засекреченому відраженні і потім наказав видати нам продукти і зброю...

Павло Макаров розповів про те, як боровся з ворогами в рядах перших кримських червоних партизан, очолював один із повстанських полків. За його голову біле командування обіцяло сотні тисяч карбованців. Барон Врангель в своїх «записках», виданих в 1928 році в Берліні, з великим обуренням пригадає про кримських повстанців, які, за його словами, «єдині рішуче».

— Що ви відчували, коли дивилися телефільм?

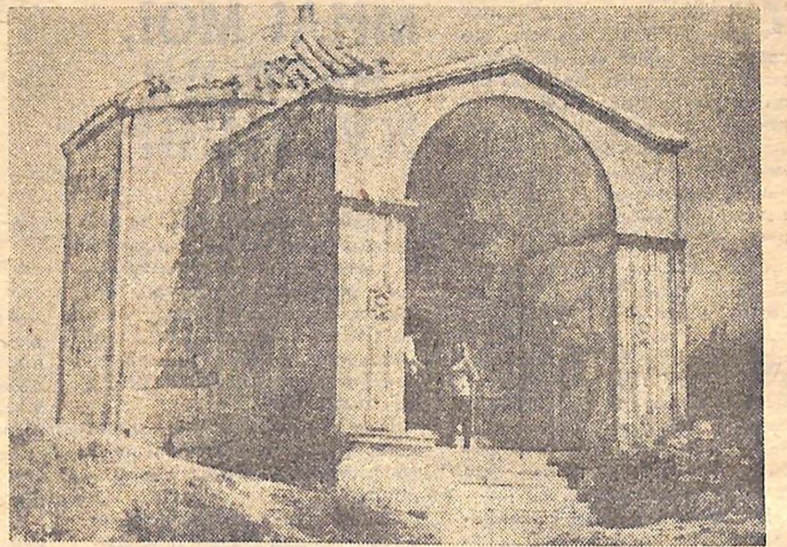
— Величезну радість, — відповів Макаров. — З хвилюванням пригадавав свою бойову молодість. Але було особливо приємно бачити, як захоплювались мої діти, хоч вони вже й дорослі. Думається, що численні прохання глядачів розповісти про дальшу долю героїв цілком законні...

Сергій ШАНТИР,
кореспондент АПН.

ОСПІВАННЯ Пушкіним Бахчисарай. Губить слюзи знаменитий фонтан Омера, з залишеними поетом в його верхньому келесі трояндами...

І ось уже ми йдемо до підніжжя скель, в яких висічений Успенський скальний монастир, що виник у VIII—IX століттях і проіснував до 1921 року. М'який камінь легко піддається обробці, і це допомогло виникненню тут печерних споруд.

Через тішсту горіхову алею стежка виходить на галівину до джерела холодної води. Звідси відкривається велична панорама печерного міста Чуфут-Кале. Пройшовши долину, ми піднялись вгору по вузькому коридору, висіченому в скелях, біля лабіринта багатоярусних печер, направились до таємничих дубових дверей, що оббиті кованим залізом. Двері ці

● ТУРИСТСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

ЧУФУТ-КАЛЕ

видно лиш тоді, коли знаходиться поблизу їх. Через ці двері ми й проникли в таємниче місто, що тепер стало заповідником. Воно перевершує площу дев'яти гектарів.

Ліворуч перед нами — груддя розвалин, що поросли травою. А праворуч, біля стін, — дві будівлі — храми каратмі-кенаси. Спочатку тут жили аллани. Потім їх змінили каратмі — народність тюркського походження. Тут же колись проходили служби і зібрання.

Чуфут-Кале був не простим поселенням, а торговельним центром внутрішнього Криму. Там був ярмарок, на який через східні ворота привозили різноманітні товари. Кам'яна дорога з глибокою колеєю, яка видовбана протягом віків колесами, найбільш яскраво свідчить про колишнє бурхливе тутешнє життя.

На горизонті вимальовуються гори. Клацають затвори фотоапаратів, запрацювали кінокамери.

За восьмигранним мавзолеєм з порталу, спорудженого в 1437 році над могилою Джаніке-ханум (дочки хана Тохтаміша, матері Хаджі-гірея), глибоко провалля. Біля його кромки — колодязь, на дні якого відкрита печера. Вважають, що це був таємний хід із фортеці на випадок облоги.

Великі і малі ровни фортеці заповнені водою. А біля краю обриву кам'яна драбина веде вниз до двох величезних печер господарського призначення. Через вирубані чотирикутні проходи в них з боку обриву проникає денне світло. В колодязі по коритках збирається дощова вода.

На східній стіні, що зведена в 1396 — 1433 роках, відзначається три башти. Довжина східної оборонної стіни 128 метрів. Татари, які прийшли сюди, довго вели облогу і взяли Чуфут-Кале лиш хитростю. Потім вони надали пільги фортеці за охоронну службу.

Тут, недалеко від Кенас, була перша в Криму друкарня, заснована в 1731 році. Після приєднання Криму до Росії, відпала необхідність неприступних кам'яних стін, і каратмі поступово покинули Чуфут-Кале.

Чуфут-Кале здавна привертає до себе велику кількість відвідувачів. Тут побували Крамської, Рєдін, Серов, Лєся Українка, Адам Міцкевич.

Німі свідки глибокої давнини — руїни, виточені часом, овіяні легендами, відкривають людям таємницю за таємницею.

Чуфут-Кале справляє глибоке враження і надовго запам'ятовується.

М. НОЖНОВ,
інженер-конструктор ДСКТБ.

— Чи не пора прокидатись, сусідо? Я розумію, що у вас була нелегка ніч, але ж так можна проспати дійсність. Поговоримо про те, про се, що нового у нашому дворі.

— Ви не помітили, он стоїть людина з фотокамерою? Здається, вона уважно стежить за нами. Давайте зробимо їй приємне. Ось так перед об'єктивом поцілуємось. Ці репортери полюбляють сенсації.

— У вас досить затісна квартира. Правда, без комунальних зручностей. Проте в ній можна прекрасно провести час за дружньою бесідою. Знаєте, що мені спало зараз на думку? Хотілось би, щоб наше фото потрапило на очі сусідям з десятої і одинадцятої квартир. Про них кажуть, що вони живуть, як кішка з собакою. Якими необ'єктивними бувають іноді люди!

Фото десятикласника Кіровоградської СШ № 27 Віктора ШАРИКОВА.

ОСКРОВЕННЯ

● ГУМОРЕСКА

Підбіжить, було, до мамі
Маленький Ончик,
Та й шебече:
— Матусенько,
Як стану великий,
Та як вивчусь в інституті,
Та як стану вчений,
Будеш тоді в мене дити.
Як в маслі варення...
Слухаючи ту мову
Горпина раділа.
Та сичоку так годила,
Так його жаліла,
Що не знав він, що то праця,
Чи є в світі голод.
Ріс і квітнув, А як виріс —
Дремував у город.
Писав мамі: «Не журися,
Я вступив до вузу,
Скоро будете зустрічати
Ученого-гуза.
Шли посилки з кров'яною,
З яйцями та салом,
Щоб у мене на те вечення
Здоров'ячка стало».
Шле Горпина. Сама не їсть —

Все на пошту посьте,
Та тишиться;
Неспроста мій
Сичок сала просить.
Якщо в салі, маслі, яйцях
Велика потреба,
То вступив, мабуть, Ончик
У те, що треба.
Хай учитесь. Летять роки,
Старіє Горпина —
Все виходить за ворота
Виглядати сина.
Нема сина Ончиків.
Прийшла телеграма.
В телеграмі прописано:
«Дорогая мама,
Доки мої на концерті,
А я сиджу дома,
Пишу тобі, що одержав
Диплом агронома,
У село рїшув не їхати.
Тутечки останусь,
Бо говорять, що по селах
Всі таланти в'януть».

Оженився дуже вдало,
А моя Марина,
Не з селища там якогось —
Месна балерина.
У концертах виступає,
Я в долоні плещу,
Люблю її, мою Мару,
Ще гірше, як тещу.
Вони в мене, скажу тобі,
Обоє хороші,
Якби тільки таскав Усти,
Та приносив гроші.
Ляють рідко. Раз набили.
Ну, це вже деталі...
Одним словом: висилай нам
Посилки і далі.
Прости, мене за відвертість,
Ти ж в мене свідомо,
Оце й усе, що встиг писувати
Поки не всі дома».

В. СОКУРЕНКО.

М. Світловодський.

ЩО ВАМ
СПОДОБА-
ЛОСЯ У ЦЬО-
МУ СУБОТНЬО-
МУ ВИПУСКУ?
ЩО Б ВИ ХО-
ТІЛИ ПРОЧИТА-
ТИ В НАСТУП-
НИХ ВИПУС-
КАХ?

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 4 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімн-наставка для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. «Пригоди Тімкі». (К). 10.00 — Кольорове телебачення. «Музична програма». (К). 10.30 — Сьогодні — Міжнародний день кооперації. (М). 11.00 — Театр юного глядача. В. Пушкін — «Найбільша перемога». (Ленінград). 12.00 — Екран збирає друзів. (СРСР-ПНР). 13.00 — Наша афіша. (К). 13.05 — «Граї, моя бандура». (Чернівці). 13.35 — Науково-популярний фільм. (К). 14.20 — В ефірі — «Молодість». Молодіжна програма «Погляд». (К). 15.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Веселі хвилини». (К). 15.30 — На меридіанах України. (К). 16.00 — Для школярів. В. Ардамацький — «Я — 11-17». Телеспектакль. І частина. (Харків). 18.00 — Новини. (М). 17.05 — Літопис півдня. «Рік 1941». (М). 18.00 — Новини. «Здоров'я». (Тбілісі).

18.05 — Кольорове телебачення. КВН-70. Фінал. Баку — Одеса. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — «Дворянське гніздо». Художній фільм. (М). 22.45 — Творчий портрет О. Крисі. (К).

НЕДІЛЯ, 5 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Раюкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Музичний кіоск. (М). 10.00 — ВДНГ. Концерт. (М). 11.30 — «Сонечко у дім». (К). 12.00 — «Маленький віткоч». Художній фільм. (К). 13.45 — Концерт учасників ІV Міжнародного конкурсу ім. Чайковського. 15.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Безстрашний». Теленарис. 15.30 — Для школярів. В. Ардамацький — «Я — 11-17». Телеспектакль. ІІ частина. (М). 17.30 — «Каміртон доброго настрою». (Харків). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — «Знайомо

успішка». Творчий портрет заслуженого артиста УРСР М. Яковченка. 20.15 — «Сім днів». (М). 20.45 — Вечірні мелодії. (К). 21.30 — «Етюд про жінок». Художній фільм. (К).

ПОНЕДІЛОК, 6 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — «Угрюм-річка». Телевізійний художній фільм. І серія. (Кіровоград). 15.30 — Програма передачі (Кіровоград). 15.35 — «За вбивство заплочено». Телефільм. (Кіровоград). 16.35 — Для дітей. «Білочка-кіноопоніш». (Харків). 17.15 — Народна зустріч з'їзду КПРС. Тележурнал «Комуніст». (Донецьк). 17.45 — Телевісті. (К). 18.05 — Мультифільми. (К). 18.25 — Республіка живе. (Одеса). 18.35 — Музичний телефільм. (К). 19.00 — Програма «Час».

(М). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу: «Торпедо» (М) — «Динамо» (К). 21.15 — «Угрюм-річка». Телевізійний художній фільм. ІІ серія. (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.40 — Концерт симфонічного оркестру Всеукраїнського радіо і телебачення. (К).

Т. а. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решті відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Кіровоградський обком ЛКСМУ та редакція газети «Молодий комунар» глибоко сумують з приводу передчасної смерті колишнього комсомольського працівника, персонального пенсіонера
Миколи Прокоповича СЕРЕБРЯНСЬКОГО і висловлюють співчуття його рідним і близьким.